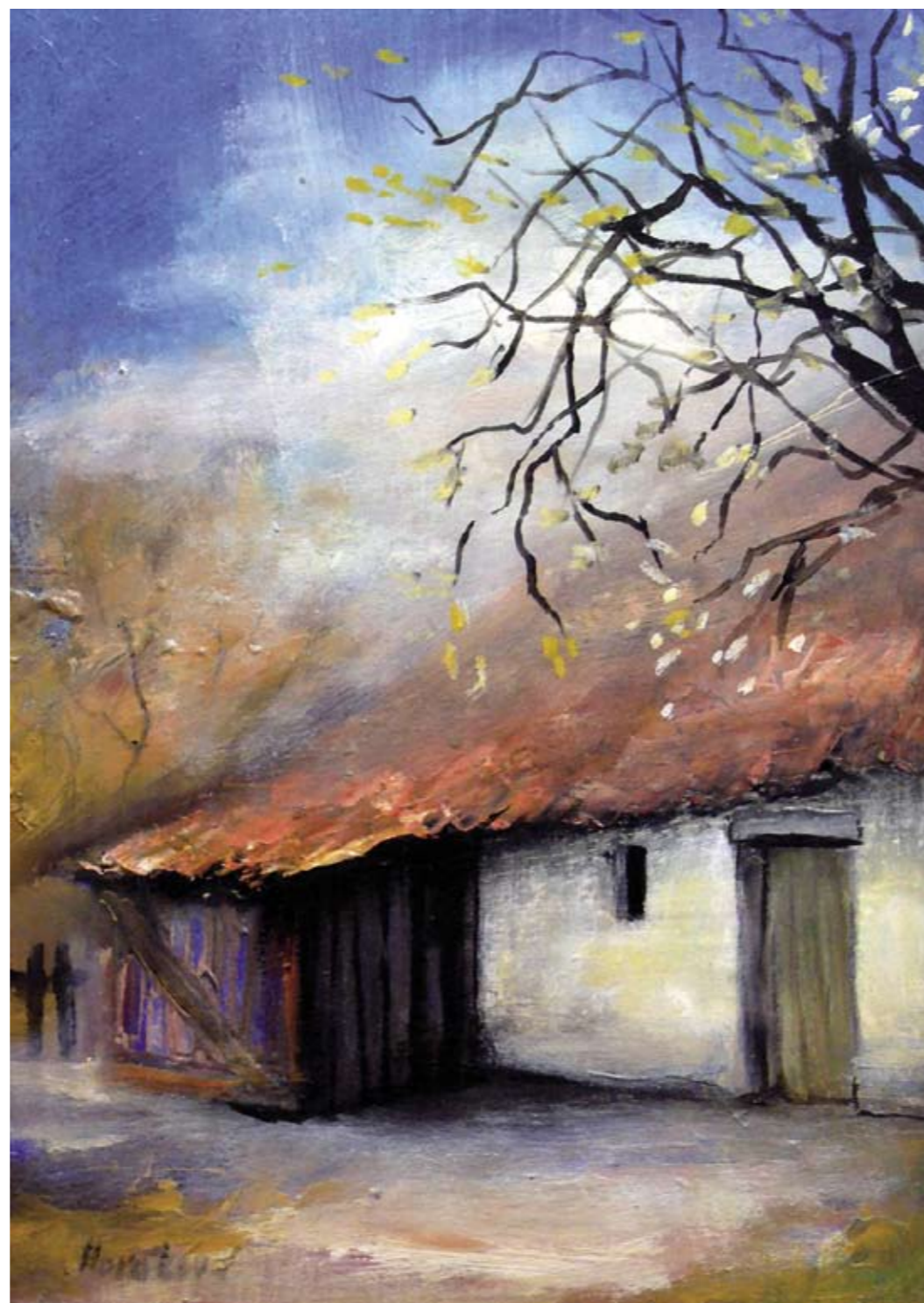

U babičky

Dvorek

Na Slovácku

Výstavu podporili:

Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne,
Trenčianske múzeum a Klub kultúry Uherské Hradište

Vydalo: Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne

Zostavila: Mgr. Janka Masárová

Grafická úprava: Ing. Vladimíra Kmeťová

Tlač: Agentúra Pardon Trenčín, s. r. o.

Náklad: 100 kusov
september 2013

OBRAZY

JANA HORÁKOVÁ

5. – 29. 9. 2013

KATOV DOM TRENČÍN

JANA HORÁKOVÁ

Narodila se v Uherském Hradišti 22. října roku 1974. Zde žije a věnuje se malování – vzhledem k rodičovským povinnostem – jako svému koníčku, i když má profesionální předpoklady. Již ve třinácti letech začala navštěvovat ateliér akademického malíře Pavla Vavryse (t. č. Žijícího v Praze), kde získala základy techniky malby a kresby. Od roku 1988 studovala na Střední umělecko-průmyslové škole v Uh. Hradišti, následně pak v letech 1992 – 1999 absolvovala katedru designu na Zlínské vysoké škole. V této souvislosti je třeba připomenout, že kurzy figurální kresby zde příležitostně vedl známý malíř a ilustrátor Boris Jirků (mimořádně, stejně jako Vavrys, také absolvent hradištské umprumky), který, jak autorka přiznává, ovlivnil styl její kresby. Po ukončení školy se vdala a vychovává dvě děti. K malování se vrátila v roce 2006 a první autorskou výstavu pak připravila v uherskohradištské Galerii S and S. V roce 2011 vystavovala v Olomouci (spolu s Lenkou Jurečkovou a Drahoslavou Burdákovou) a o rok později na zámku v Uh. Ostrohu. Zúčastňuje se výstav Setkání – Stretnutie v Uh. Hradišti a Trenčíně.

Co se týče námětů, jsou to především poetické reflexe vesnických domků, jejich interiérů a exteriérů, návsí a dvorků, včetně zátiší nebo detailů v interiérech. Dalším okruhem jsou krajiny, pak figurální motivy (akty, portréty a tváře) a obrazy kytic. Do svých obrazů autorka nekládá výrazně dramatické akcenty, převažuje harmonizující, lyrická poloha, jedná se o intimní, komorní výpověď. Obrazy – zejména onen první námětový okruh (domky, dvorky atd.) – jako by byly provoněny vzpomínkami nebo spíše sny o dětství, o někdejším světě našich babiček a dědečků, o světě bez konfliktů, civilizačních problémů a všeho, od čeho i dnes rádi utíkáme. V technickém zpracování uvedených námětů postřehneme vliv autorského rukopisu Pavla Vavryse. Jedná se o expresivní barevnou i tvarovou zkratku, do níž ovšem pronikají i impresionistické názvuky.

Poněkud jiný přístup volí Jana Horáková při ztvárnění figurálních námětů, aktů, portrétů a tváří. Typická pro tuto část tvorby je monotematictější barevnost s dominancí rudých, starorůžových a dalších tónů v kombinaci s bílou, kontrastní je prolínání pastózních a lazurních ploch. Postřehnutelná je jistá nostalgie – snad nad ubíhajícím časem, zaznamenáme i metaforické (obrazové) zamýšlení nad lidskými osudy...

Dalším výrazným okruhem je krajina, pojednaná jak v monumentální (nemyslím tím rozměr obrazu), tak v intimnější, detailnější poloze jakýchsi přírodních zátiší. Zajímavější je pojetí krajiny takové, kdy se autorka uvolní v expresivnější, důraznější stylizaci, v níž klade důraz spíše na atmosféru než na detailnější popis.

Lyrizující poloha a určitý ženský princip malby se odráží v posledním námětovém okruhu, a to jsou kytice. I zde bych konstatoval totéž, co u krajin, že přesvědčivější je jistý odskok od reality s výraznější stylizací.

Toto malé nahlédnutí do tvůrčí kuchyně Jany Horákové bych chtěl ukončit konstatováním, že je obdivuhodné, jak při každodenním shonu a příjemných, ale přece jenom starostech s rodinou a s dětmi, dokáže sednout ke štáflim a malovat obrázky, které dělají jí i lidem kolem radost.

Miroslav Potyka

Snění

Pavučina snů

Glamour

Dialog